

Sygn. akt II K 417/18 Zambrów, 29 listopada 2018 r.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Zambrowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący Sędzia Anna Iwanowska

Protokolant Renata Konert

w obecności Prokuratora – bez udziału

po rozpoznaniu dnia 29.11.2018 r.

sprawy **P. J. (1), urodz. (...) w W. (...), s. J. i K. z d. P.,**

oskarżonego o to, że:

w okresie od kwietnia 2018 r. do 17 lipca 2018 r. w miejscu zamieszkania przy ul. (...)(...)w Z., woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad zamieszkującymi z nim wspólnie: żoną I. J., synem P. J. (2) oraz teściową B. Z. oraz psychicznie nad synem R. J., w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu wszczywał awantury w obecności wszystkich członków rodziny, podczas których zakłócał domownikom spokój, budził w nocy, niszczył sprzęty użytku domowego, żonę wyzywał wulgarnie, poniżał, szarpał, popychał, wykręcał ręce, zabraniał kontaktów ze znajomymi, groził jej, syna P. oraz teściową wyzywał wulgarnie a ponadto w dniu 14 lipca 2018 szarpiąc za ręce i popychając na ścianę i meble spowodował u zony I. J. obrażenia ciała w postaci zasinień na kończynach górnych i dolnych co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała trwające poniżej 7 dni, w dniu 17 lipca 2018 r. łapiąc rękoma za szyję spowodował u syna P. J. (2) obrażenia ciała w postaci otarcia naskórka okolicy szyi co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała trwające poniżej 7 dni i uderzając ręką w głowę spowodował u teściowej B. Z. obrażenia ciała w postaci zasinienia głowy, co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała trwające poniżej 7 dni,

tj. o czyn z art. 207 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zb. z art. 157 § 4 kk

I. Oskarżonego P. J. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 207 § 1 kk w zb. z art. 157 § 2 kk w zb. z art. 157 § 4 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w skazuje go, zaś na mocy art. 207 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1, § 2 pkt 1 i 3 kk, art. 35 § 1 kk w zw. z art. 37a kk wymierza mu karę 6 (sześć) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze po 30 (trzydzieści) godzin w stosunku miesięcznym.

II. Na mocy art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu P. J. (1) okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 17.07.2018 r. godz. 14.10 do dnia 19.07.2018 r. godz. 10.20, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dniom kary ograniczenia wolności.

III. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. F. działającego z urzędu w imieniu małoletnich oskarżycieli posiłkowych R. J. i P. J. (2) kwotę 1.476 (jeden tysiąc czterysta siedemdziesiąt sześć) złotych w tym kwotę 276 (dwieście siedemdziesiąt sześć) złotych 23 % podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

IV. Zasądza od oskarżonego P. J. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty oraz obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

Sygn. akt II K 417/18

Uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego w Zambrowie

z dnia 29 listopada 2018r.

na podstawie art. 424 § 3 kpk

P. J. (1) wyrokiem z dnia 29 listopada 2018r. został uznany winnym tego, że w okresie od kwietnia 2018 r. do 17 lipca 2018 r. w miejscu zamieszkania przy ul. (...) (...) w Z., woj. (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad zamieszkującymi z nim wspólnie: żoną I. J., synem P. J. (2) oraz teściową B. Z. oraz psychicznie nad synem R. J., w ten sposób, że będąc pod wpływem alkoholu wszczynał awantury w obecności wszystkich członków rodziny, podczas których zakłócał domownikom spokój, budził w nocy, niszczył sprzęty użytku domowego, żonę wyzywał wulgarnie, poniżał, szarpał, popychał, wykręcał ręce, zabraniał kontaktów ze znajomymi, groził jej, syna P. oraz teściową wyzywał wulgarnie a ponadto w dniu 14 lipca 2018 szarpiąc za ręce i popychając na ścianę i meble spowodował u żony I. J. obrażenia ciała w postaci zasinień na kończynach górnych i dolnych co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała trwające poniżej 7 dni, w dniu 17 lipca 2018 r. łapiąc rękoma za szyję spowodował u syna P. J. (2) obrażenia ciała w postaci otarcia naskórka okolicy szyi co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała trwające poniżej 7 dni i uderzając ręką w głowę spowodował u teściowej B. Z. obrażenia ciała w postaci zasinienia głowy, co spowodowało naruszenie czynności narządu ciała trwające poniżej 7 dni,

Oskarżony dopuścił się czynu określonego w art. 207 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zb. z art. 157 § 4 kk. Okoliczność popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu jest zdaniem sądu bezsporna. Potwierdzona zeznaniami przesłuchanych w sprawie świadków, którzy w sposób wyczerpujący przedstawili zachowania oskarżonego na przestrzeni okresu ujętego w zarzucie. Zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona przestępstwa określonego w art. 207 § 1 kk, jak również poszczególne zachowania wskazane w zarzucie doprowadziły do naruszenia czynności narządu ciała trwającego poniżej 7 dni. Znęcanie się nad najbliższymi członkami rodziny może przybrać dwojaką formę znęcania się fizycznego i psychicznego. Znęcanie się fizyczne może polegać między innymi na biciu, rzucaniu przedmiotami, głodzeniu, odmawianiu pożywienia czy napojów, zmuszaniu do przebywania na zimnie, poleceniu wykonywania upokarzających czynności, wyrzucaniu z domu, wyrywaniu włosów, przypalaniu papierosem. Znęcanie psychiczne może wchodzić w grę między innymi w przypadku: lżenia, wyszydzania, upokarzania, znieważania, straszenia, gróźb bezprawnych, sprowadzania do mieszkania osób nieakceptowanych przez domowników. Nie ma wątpliwości co do tego, że znęcanie się (zarówno fizyczne, jak i psychiczne) może być popełnione zarówno przez działanie, jak i zaniechanie. Zachowanie oskarżonego w stosunku do pokrzywdzonych przybierało szczególnie formę wszczynania awantur, wulgarnego wyzywania, popychania, szarpania, niszczenia sprzętów, zabrania kontaktu ze znajomymi, zaś w stosunku do syna R. J. przybierało postać znęcania się psychicznego. Oskarżony swoim zachowaniem zakłócał ciszę i wypoczynek nocny, zaś w dniach 14 lipca 2018 roku oraz 17 lipca 2018 roku spowodował u członków swojej rodziny obrażenia ciała.

Oskarżony przed Sądem złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania kontrolowanej pracy na cele społeczne po 30 godzin w stosunku miesięcznym. Pokrzywdzeni I. J., P. J. (2) i B. Z. wyrazili na to zgodę, wskazując, że pogodzili się z oskarżonym, przestał on pić i pracuje, a w rodzinie panuje zgoda. Pełnomocnik oskarżycieli posiłkowych również wyraził na powyższe zgodę.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 i in. kk. Sąd wziął pod uwagę ażeby dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy. Ponadto wymierzając karę Sąd uwzględnił stopień społecznej szkodliwości czynu, oraz wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego. W ocenie Sądu kara 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym jest karą adekwatną do popełnionego przez oskarżonego czynu. Oskarżony nie był wcześniej karany (k. 57). Wyraził chęć dobrowolnego poddania się karze. Oskarżony dopuścił się przestępstwa o dużej społecznej szkodliwości, jednakże w ocenie Sądu umieszczenie oskarżonego w Zakładzie Karnym na chwilę obecną jest przedwczesne. Oskarżony pogodził się ze swoją rodziną, przestał pić. Sąd daje mu więc możliwości poprawienia swojego zachowania wymierzając

mu karę wolnościową. Powinno to uświadomić oskarżonemu naganność jego zachowania i powstrzymać go przed popełnianiem kolejnych przestępstw.

Na poczet orzeczonej kary na mocy art. 63 § 1 i 5 kk zaliczono oskarżonemu P. J. (1) okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 17.07.2018 r. godz. 14.10 do dnia 19.07.2018 r. godz. 10.20, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dniom kary ograniczenia wolności.

Zgodnie z art. 424 § 3 kpk w wypadku złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze uzasadnienie można ograniczyć do wyjaśnienia podstawy prawnej tego wyroku oraz wskazanych rozstrzygnięć.

O kosztach orzeczona na mocy art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk, zaś o opłacie na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2, ust. 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U z 1983r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

Zasądzono również od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. F. działającego z urzędu w imieniu małoletnich oskarżycieli posiłkowych R. J. i P. J. (2) kwotę 1.476 złotych w tym kwotę 276 (dwieście siedemdziesiąt sześć) złotych 23 % podatku VAT tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu, ustalonego w oparciu § 17 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 r.